

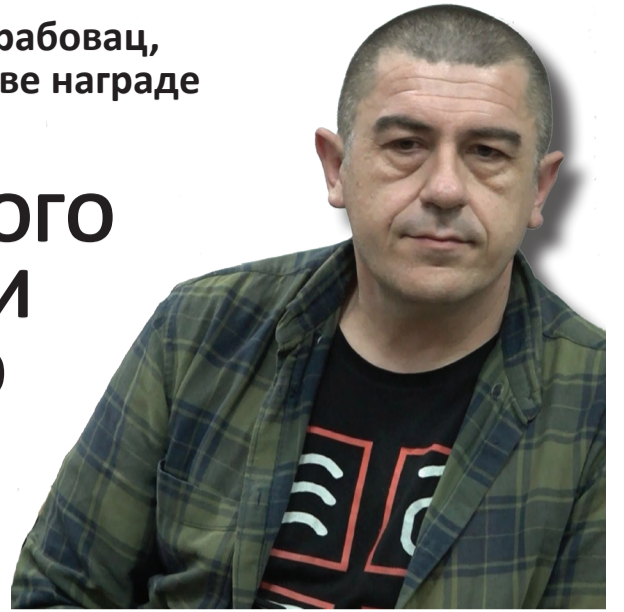

Приједорчанка Анета Шурлан искрено о музици, соло каријери и плановима

МУЗИКОМ СЕ БАВИ ЗБОГ ДУШЕ, А НЕ ЗБОГ АПЛАУЗА

Књижевник Стево Грабовац, добитник 70. НИН-ове награде

ДАНАС МНОГО ВИШЕ ЉУДИ ПИШЕ НЕГО ШТО ЧИТА

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

ПРИЈЕДОР, 8. МАРТ 2024.

ГОДИНА XLIX

БРОЈ 2529

ЦИЈЕНА 1,5 КМ

kozarskirtvprijedor@gmail.com

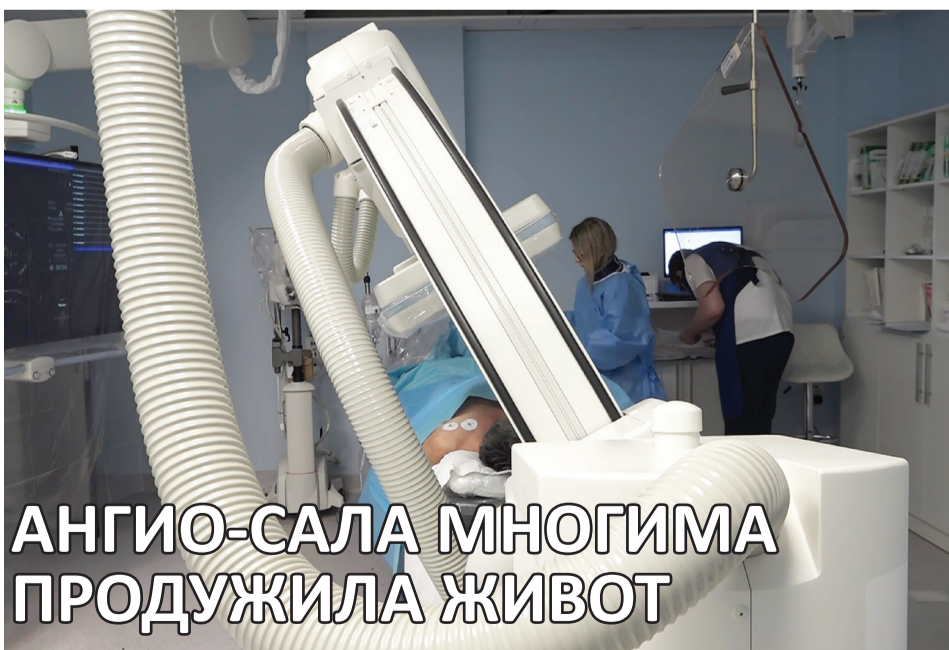
ISSN 0350 - 9257

ПРИЈЕДОРЧАНКЕ О 8. МАРТУ

ДА НЕМА ЖЕНЕ, НЕ БИ НИ ЖИВОТА БИЛО

АНГИО-САЛА МНОГИМА ПРОДУЖИЛА ЖИВОТ

У НАСЕЉУ КРАЈИНА-ЦЕЛПАК ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА КАНАЛИЗАЦИОНЕ МРЕЖЕ

У НАСЕЉУ КРАЈИНА–ЦЕЛПАК ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА КАНАЛИЗАЦИОНЕ МРЕЖЕ

Радови на изградњи мреже, рок 60 дана

Текст: Бојана Мајсторовић

У насељу Крајина–Целпак почела је изградња канализационе мреже за коју је Град Приједор обезбиједио 85.000 КМ.

У овом насељу има око 30 домаћинстава са око 150 становника. Мјештанин Милан Мијић каже да изградњу канализације становници прижељкују годинама.

„Желио бих да захвалим Градској управи на челу са градоначелником Јавором што је дошло до рјешавања нашег дугогодишњег проблема, који се рјешава већ

бодан Јавор наводи да је почетак ових радова примјер добре комуникације између Градске управе и становника Крајина–Целпак насеља.

„Средином прошле године, имали смо више састанака по питању проблематике становништва из овог дијела града, били су у Градској управи, били смо на терену. Они су изразили да је основни приоритет и проблем овог дијела канализација. Град Приједор је препознао проблем, одлучили смо прошле године да у ребалансу обезбиједимо средства у износу од 85.000

не зграде и старачки дом. Рок за завршетак ове фазе је 60 радних дана.

„Драго ми је што ће становни-

ме радује што ћемо наставити из овог дијела града према Гомјеници са изградњом канализационе мреже, то нам је циљ“,

Биће прикључена 32 објекта

Слободан Јавор: добра комуникација Града и мјештана

приближно 20 година. Ово је прва фаза у рјешавању проблема канализације у овом дијелу града, а надам се да ћемо, након канализације, успјети завршити и асфалтирање путева и насеље заокружити као целину“, наводи Мијић.

Додаје да је у овом насељу тренутно привремена канализација која се излијева у ријеку Сану.

„Захваљујући 'Чуварима Сане' ми смо ово питање изнијели у јавност и у договору са Градском управом дошли до рјешења“, каже Мијић.

Градоначелник Приједора Сло-

бодан Јавор наводи да је почетак ових радова примјер добре комуникације између Градске управе и становника Крајина–Целпак насеља. „Средином прошле године, имали смо више састанака по питању проблематике становништва из овог дијела града, били су у Градској управи, били смо на терену. Они су изразили да је основни приоритет и проблем овог дијела канализација. Град Приједор је препознао проблем, одлучили смо прошле године да у ребалансу обезбиједимо средства у износу од 85.000

цима овог дијела града напосебно је ријешен дугогодишњи проблем који је посебно био изражен у љетном периоду. Домаћинства којих овдје има много, већином су имала септичке јаме које стварају много проблема. Драго ми је што ћемо ставити тачку на ту причу и посебно

истиче Јавор.

Он наводи да је Град Приједор донио одлуку да се ради фазно, с обзиром да је сам пројекат изградње канализационе мреже за комплетно насеље Гомјеница велик и скуп.

„Гледаћемо да пуштамо сукцесивно. Пуштаћемо фазу по фазу

и када завршимо један дио, значи прву фазу када завршимо, становници ће одмах добити оспособљену канализациону мрежу, моћи ће се прикључити. Иста ситуација је у Омарској гдје је Град Приједор већ обезбиједио милион марака. Тренутно се ради завршна фаза што се тиче папирологије, имамо одређених ствари што се тиче струке која одређује куда треба да се изгради канализациона мрежа. Чим то добијемо, за 15-так дана идемо у расписивање тендера. Циљ је да у што више насеља која имају ову врсту проблематике, канализацију ријешимо фазно, с обзиром да су износи огромни. Ради се од осам, девет, десет милиона зависно од мјеста, али не можемо сједити скрштених руку и чекати да добијемо на комад та средства, већ идемо фазно“, рекао је он.

Јавор је подсетио да је у канализациону мрежу у Туковима у ранијем периоду уложено више од девет милиона марака, али да канализација није у функцији, те да надлежни органи утврђују има ли ту нечије одговорности.

„Ангажовали смо фирму која је добила посао на тендеру и урадила елаборат у којем је евидентирано да за оспособљавање канализације треба додатних 6,5 милиона КМ. Тренутно надлеж-

ни органи преиспитују тај предмет, гледају да ли има нечије одговорности. Чекамо да видимо шта ће открити полицијски службеници. Уколико донесу одлуку по питању канализације да је све уредно, Град Приједор ће морати наћи начин да поново обезбиједи довољно средстава да оспособи ту канализациону мрежу. Велики је износ у питању, видјећемо да ли ћемо и ту покушати фазно или не. Занима нас, причамо о људима који су радили на изградњи мреже, да ли ту има одговорности у смислу штете. Велики је износ у питању да би то тек тако неко ставио са стране и каже да је 9,7 милиона пропало и да треба да почнемо из почетка“, рекао је Јавор.

Градоначелник је рекао да наставља да посјећује мјесне заједнице те је позвао грађане да се одазову састанцима како би указали на проблеме које је потребно рјешавати.

Младен Мијић: након канализације, завршити асфалтирање

АНГИО-САЛА МНОГИМА ПРОДУЖИЛА ЖИВОТ

Текст: Бојана Мајсторовић

За око годину дана, у ангио-сали приједорске Болнице „Доктор Младен Стојановић“ имали су више од 600 пацијената. Међу њима су и пацијенти из сусједних градова попут Бањалуке, али и из удаљених мјеста Херцеговине. Највећи број их је из приједорске регије. Љиља Ћопић из Новог Града у овој сали обављена је коронарографија.

„Дошла сам због притиска у плућима. Нисам се добро осјећала због високог притиска, предложили су ми коронарографију. Доктори су ми то урадили за пет до 10 минута, није било страшно, не требају људи да се плаше, задовољна сам докторима и особљем“, рекла је Ћопићева.

Љекари кажу да 90 одсто случајева рјешавају чим уоче проблем. Интервентни кардиолог Јовица Бановић на-

Љиља Ћопић и др Јовица Бановић

води да се ријетко деси да је потребна асистенција искуснијих колега.

„Код неких 280-290 пацијената радили смо интервенције на крвним судовима са имплантацијом преко 300 стентова. Сви пацијенти су углавном добро пролазили, нисмо имали већих компликација, односно компликације су биле сведене на минимум.“

Поред интервенција на крвним судовима, радили смо интервенције на валвулама срца, тако да смо извадили четири валвула пластике и сви су добро прошли“, рекао је Бановић.

Он додаје да је сваки минут битан код пацијената који имају акутни инфаркт миокарда.

„Што прије реагујемо и отворимо крвни суд, то ћемо спасити више самог срчаног мишића. У задње вријеме, мимо радног времена све више преузимамо такве пацијенте, не шаљемо у Клинички центар већ их преузимамо и одрађујемо овдје“, каже Бановић. Интервентни кардиолог Владимир Ђурић каже да су компликације на минимуму и испод 1,5 одсто што је у складу са европским здравственим центрима. Он наводи да је близина ангио-сале значајна за збрињавање пацијената са акутним инфарктом, те да због кашњења од 30

минута, годишњи морталитет расте за осам одсто. Додаје да се у овој сали обављају прегледи пацијената за које се сумња да имају коронарна обољења.

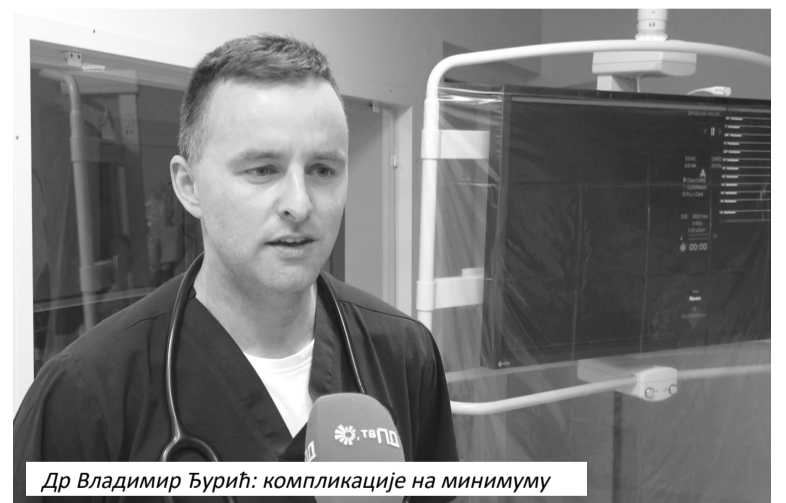
„Ми специјалним катетерима уђемо у срце, у коронарне артерије и усликамо их изнутра, то је златни стандард да потврдимо дијагнозу коронарне болести или да је искључимо, а посебна предност је што одмах на лицу мјеста, ако је артерија болесна, можемо ријешити проблем, на начин да ставимо стент“, каже он. Ђурић додаје да је поносан на опрему приједорске ангио-сале.

мо пред неким, а више је разлога да се поносимо“, истиче Ђурић.

Он наводи да је посао интервентног кардиолога један од најтежих, али да га ради из велике љубави.

„Колико је тежак и стресан, толико је лијеп. Упознавањем старијих колега, оних што су у пензији или пред пензијом, још нисам срео интервентног кардиолога да се заситио овог посла и ентузијазам нас држи читав живот“, закључује Ђурић.

Млади интервентни кардиолози из приједорске ангио-сале препоручују здрав начин живота и обавезно јављање

Др Владимир Ђурић: компликације на минимуму

„Обишли смо доста ангио-сала. Пратимо трендове у најсавременијим центрима, наравно богате земље имају више материјала, који је и савременији. Ми смо ту скло- нији штеђи да би могли обавити већи број процедура. Немамо разлога да се стиди-

љекару у случају бола у раме- нима и грудима. Због већег броја ангио-сала, према оцје- ни Свјетске здравствене орга- низације, БиХ није више у ни- воу високоризичних земаља већ је сврстана у земље са умјереним ризиком од срча- не смрти.“

Ангио-сала приједорске болнице

Књижевник Стево Грабовац, добитник 70. НИН-ове награде

Стево Грабовац је добитник јубиларне 70. НИН-ове награде за најбољи роман у 2023. години. Награђени роман зове се „Послије забаве“, а заснован је на истинитом догађају и времену када је људски разум, убијајући дјецу, негирао сва своја цивилизацијска достигнућа. У Сијековцу, у општини Брод, 1992. године хрватски војници побили су ромску дјецу. Адвокат Душко Томић из Дјечије амбасаде „Међаши“ јавно је износио тврдње да су та дјеца убијена због трговине органима. Као неизлечив ожиљак људске драме и трагедије, Грабовац је то годинама носио у себи да би на крају написао роман о злочину, љубави, одрастању, пријатељству, породици. Колико је у томе успио, најбоље свједочи награда коју је добио.

Текст: Зоран Совиљ

Добитник сте јубиларне 70. НИН-ове награде, како сте то доживјели?
- Што се тиче НИН-ове награде, стално понављам да је то потпуна побједа у смислу да је књига објављена код локалног издавача, да сам ја одавде, са ових простора, тако да је заокружен један циклус. Мени лично, то је једна од најзначајнијих регионалних књижевних награда. Наравно да значи пуно сваком аутору, тако и мени. У сваком смислу један велики подстрек и једна велика одговорност.

Ко Вам је узор у књижевности и како гледате на то што су неки писци повлачили кандидатуру, а неки и враћали награду?

- Кроз перспективу великих књижевних имена који су је добили, ја и гледам НИН-ову награду. Међу њима је Данило Киш, који је својевремено вратио награду, али он је један од мојих књижевних узора. Једна од ствари која ми је пала на памет, да сам ја сад у друштву тих људи. Они

гласова
у књи-
жевно-
сти.

Шта је за Вас ангажована књижевност?

- Искрено, мени тај појам није познат и не трудим се да размишљам шта је ангажована књижевност у смислу да сам написао роман који обнавља причу о том неком заборављеном злочину. Може се то посматрати на такав начин, али не мислим да је то таква врста ангажованости, јер мислим да је то на неки начин наша дужност, као аутора, као књижевника, да се бавимо стварима којима се нико други не бави. Ту долази књижевност, ако се кроз ту призму посматра, онда је свака књижевност ангажована. С друге стране, у том неком политичком или свакодневном смислу, или било ком другом, није ми тај појам познат и није то нешто чиме се бавим. Наравно, књижевност мора да задира у дубину.

Историчари немају слободу да маштају, већ обавезу да износе чињенице. Књижевници могу и да маштају и да чињенично пишу. Има ли слобода маштања границу и треба ли да је има у књижевности?

- Књижевност и јесте нешто што, слободно могу рећи, пружа неограничен простор слободе. Аутор ту смеје да домишља и промишља, може да створи своје паралелне свјетове, паралелне историје. Колико је то добро или лоше, увијек треба посматрати кроз призму умјетности, јер је то, прије свега, умјетност. То није нешто што се нужно темељи на стварним чињеницама и подацима. Ако расправљамо уопште о слободама, данас смо свједоци да су нам свима пуна уста којекаквих права и слобода. Наравно да човек треба да посједује оно што се зове аутоцензура, треба да пази да не би повриједио нечије мисли, осјећања, увјерења. Мислим да ту умјетник треба да има један зазор према самом себи, да има ту аутоцензуру. Не мислим да може да постоји потпуна слобода. Наравно, нико то не може да забрани. Умјетник, односно књижевник или било која врста умјетника има право да ради шта год хоће, али мислим да ту долазимо до оног другог питања, а то је лична свијест и савјест, лични морал. То је опет на сваком да одлучује у своје име.

ДАНАС МНОГО ВИШЕ ЉУДИ ПИШЕ НЕГО ШТО ЧИТА

су били значајни у мом животу, а сад сам ја на неки начин ту са њима, фигуративно речено. Мени то много више значи него све што та награда може да повлачи или не повлачи, шта год то значило. Људи јесу повлачили и кандидатуру и враћали су награду, али опет ја то гледам кроз перспективу да сам у друштву тих људи. Не сматрам да сам достојан да будем у њиховом друштву, али ипак јесам и част ми је што сам ту.

Гдје нам је данас домаћа књижевност и колико је лако или тешко писати? Долазе ли млади нараштаји који су будућност писане ријечи?

- Мислим да много више људи

пише него што чита. Ту је на неки начин одговор на сва питања. Ако се књижевност своди на људе који само пишу, а не читају, књижевност заправо не постоји, односно коме и чему заправо пишемо. Мислим да постоје и долазе неки нови гласови у нашој регионалној књижевности, да им се отварају неки путеви и да полако долазе на своје. Долази нека смјена генерација и мислим да је то сасвим нормално, као што се увијек дешавало. Није то нужно ни добро ни лоше. Не знамо како ће то изгледати, да ли ће то повећати квалитет књижевности или је упропастити, о томе не могу да говорим. Сигурно је да долази до неке смјене и нових

Са промоције у Градској читаоници

Приједорчанка Анета Шурлан искрено о музици, соло каријери и плановима

МУЗИКОМ СЕ БАВИ ЗБОГ ДУШЕ, А НЕ ЗБОГ АПЛАУЗА

Текст: Тања Мандић

Сви који познају Анету, рећи ће да је енергична, приступачна, увијек оптимистична и изузетно талентована соло пјевачица. Управо њен изузетан глас, помогао јој је да успјешно заврши бањалучку Академију умјетности. Припадала је сјајној генерацији "Виле", успјешно водила хор "Пчелице", а сада је пред њом нови изазов. Са жељом да нашим младим суграђанима приближи духовну музику, окупиће талентовану дјецу, будуће чланове мале и средње "Виле".

Анетина љубав према музици и умјетности уопште, почела је још у вртићу, када су се уз музику припремале приредбе, а она са нестрпљењем чекала само да запјева. Присјећа се да је први јавни наступ имала са свега шест година, на дјечијем такмичењу "Том и Џери" у Приједору. "Пјевала сам пјесму Здравка Чолића 'Окано'. Била сам одушевљена том Чолином пјесмом и рекла сам, ту и ниједну другу. И данас радије пјевам пјесме мушких извођача. Мој први наступ није прошао незапажено. Освојила сам треће мјесто. Била сам пресрећна. Неколико пута наступала сам на фестивалу 'Први аплауз' и још неким дјечијим фестивалима и такмичењима", присјећа се Анета.

Додаје да су јој награде пуно значиле, али да није вољела причати о њима.

"Како су године пролазиле, схватила сам да сам сама себи некако увијек била највећи критичар. Често се дешавало да сам на неком такмичењу постигла добре резултате, а да лично нисам била задовољна својом интерпретацијом и обрнуто. Мој субјективни осјећај ми највише значи, не знам да ли је то погрешно, али је тако", прича Анета.

Наступ на Академији поводом Дана РС

Ова млада Приједорчанка припадала је сјајној генерацији чланова Српског православног црквеног пјевачког друштва "Вила", а љубав према хорском пјевању родила се још у основној школи.

"Негдје на почетку средње школе, постала сам члан 'Виле'. Био је то предиван период мог живота. Вољела сам да наступам и као соло пјевач, али тај склад

гласова који доноси хорско пјевање, мени је давао посебан доживљај музике и сигурност у интерпретацији. Такмичења и незаборавна путовања нешто су што ће заувјек остати у сјећању и срцу", каже Анета.

Завршила је бањалучку Академију умјетности, Одсјек соло пјевање у класи професорице и оперске диве Дуње Симић. Од значајних признања, Анета издваја прву награду на Међународном такмичењу соло пјевача "Вера Ковач Виткаи" у Новом Саду, када је освојила прво мјесто. Наступила је у изузетно јакој конкуренцији, јер је на такмичењу било седамдесет кандидата академица и средњошколаца из више земаља, Холандије, Италије, Мађарске, Аустрије, Словеније, Хрватске, Србије и БиХ. Ово такмичење, присјећа се, попраћено је великом медијском пажњом као и подршком публике која је, помно и са уживањем, пратила

је био загарантован. Невен је остао у Грацу, да живи и наступа у њиховој чувеној опери. Морам бити поносни на Невена и његов лирски баритон. Милица Стијепић, чије наступе гледамо у 'Звездама Гранда', има велики потенцијал. Пјевање јој доноси велико задовољство. Постоје људи са више афинитета, а у њеном случају, као и мом, присутна је љубав према више жанрова музике. Сматрам да у данашње вријеме није битан

Хор "Пчелице"

наступе младих умјетника.

"Свој таленат надоградила сам на Академији у Бања Луци. Опера је врхунац вокалне технике, што је за мене током школовања био велики изазов и страст. Умијеће оперског пјевања је најзвешенији дио читавог спектра стилова пјевања. Та страст према музици, временом је постајала све јача, што ме је и определило да се озбиљније бавим пјевањем и музиком. Када причамо о каријери соло пјевача, потребно је доста тога. Много више од талента. Истрајност, рад, отпорност, чврст карактер. Особа која жели да гради каријеру и очекује нешто од ње, заиста мора да има све те факторе како би успјела. И фактор среће, наравно", каже она.

Ипак, између професионалне каријере соло пјевача и породице, изабрала је "мирну луку", а открива и зашто.

"Нисам неко ко има амбиције када је каријера у питању. Не зато што мислим да не могу, него зато што сматрам да је живот превише кратак. Нисам спремна на толику врсту одрицања да бих постигла неке висине. За мене су висине нешто друго. Моја породица, на примјер. Истина је да не бих била жива без музике и умјетности, али увијек ћу наћи начин и вријеме да се бавим музиком, првенствено због своје душе, а не због личне сатисфакције и аплауза. То је мој избор. Умјетност живљења и јесте у томе да свако ради онако како жели и мисли да треба", каже Анета.

У разговору за "Козарски вјесник" коментарисала је и каријере својих колега.

"На Невена Црнића сам некако највише поносна. Увијек је имао свој циљ и ишао је добрим путем. Био је усмјерен на то што ради, трудио се, био упоран и због његовог огромног талента, успјех

повод или мјесто гдје ће неко показати своје умијеће. Успјех сваког човјека треба да буде оно што он сматра успјехом", сматра наша саговорница.

Каже да не воли правити планове. Већину ствари ради по нахођењу, а некад пушта и да вријеме одради своје. Воли рад са дјецом, и сваки пут користи прилику да их подстакне на љубав према умјетности. То је својим радом и доказала водећи успјешно хор "Пчелице" при Градском хору Приједор.

"Сада је преда мном нови изазов. Крећући смо са пријемом нових чланова у Дјечији хор 'Вила', са намјером да освјетимо чланство Српског пјевачког друштва 'Вила' ученицима основних и средњих школа. Жеља нам је да дјецу научимо духовне и литургијске композиције", појашњава Анета.

Са поносом истиче да јој је породица на првом мјесту, гдје се осјећа најбоље и најсигурније. Тако је, каже, научила од својих родитеља.

"Моја породица и пријатељи које истински волим и осјећам су они чија ми подршка и мишљење највише значе. Свако од нас временом спозна ко су прави пријатељи, а у данашње вријеме благослов је имати исте дуге низ година. Схватила сам некако, да дугогодишња пријатељства ипак имају ту неку нераскидиву нит", истиче Анета и додаје да је њен најсрећнији период живота добитак сина Ивана. "Мој син је нешто најбоље што ми се десило. Живот ми је подређен томе да њега изведем на прави пут и да му будем добра мајка и узор. Мислим да су некако сви тренуци среће и туге, када имаш дијете, управо због тог истог дјетета. Барем је код мене тако. Било је и туге и разочарења, али сматрам да су све моје туге биле с разлогом, јер све се у живо-

ту дешава са неким разлогом. Цијеним живот и све што ми је дао. Једноставно, ја сам срећна и задовољна жена", каже она.

Будућим пјевачима поручује да остану своји и држе се онога што стварно воле и у чему су добри: "Радите само оно што вас испуњава и чини срећним."

Бити успјешан није лако, али ако је воља ту, и начина ће бити.

ПОРОДИЦА НА ПРВОМ МЈЕСТУ

Све своје велике жеље већ је остварила. Остале ће тежити да оствари. Истиче да није неко ко има пуно жеља. Најбитнија јој је срећа и здравље људи које воли. Труди се да ради само оно што јој испуњава душу. Све остало је губљење времена.

ОДРЖАНА ПРВА ОВОГОДИШЊА СЈЕДНИЦА ФОРУМА ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ ЗАЈЕДНИЦЕ

Са сједнице Форума

Текст: Зоран Совиљ

На првој овогодишњој сједници Форума за безбједност заједнице града Приједора разматран је извјештај о раду за протеклу годину, као и програм рада за 2024. У 2023. години Форум је одржао пет редовних сједница, а када је у питању стање опште безбједности, добра вијест је да није било потребе за ванредним засједањима.

„Када је у питању извјештај о раду за 2023. годину, то је документ који сублимира све тачке дневног реда и сва питања и проблеме о којима је Форум расправљао и извјештавао у току претходне године”, истакла је Госпа Сајак Штиковац, председавајућа Форума.

Појаснила је које су теме биле на дневном реду овог неформалног тијела. „То су теме из готово свих области из којих имамо представнике институција. Неке од тачака дневног реда које су биле у претходној години су информација о стању опште безбједности у граду Приједору, проблем просјачења, недолично понашање навијачких група, насиље у породици и вршњачко насиље. Ту је и питање унапређења свјетлосне сигнализације на саобраћајницама, посебно на пјешачким прелазима у ужој градској зони. Биле су и теме из области противпожарне заштите и уклањања неексплодираних убојитих средстава”, рекла је Госпа Сајак Штиковац.

ПОЧЕЛА ПРИПРЕМНА НАСТАВА ЗА ПРЕДШКОЛЦЕ

Текст: Зоран Совиљ

За свако дијете полазак у школу посебан је доживљај. Одвајање од куће и први сусрет са учитељима и другим ђацима, лакше пада малишанима који су претходно ишли у вртић, гдје су стекли нека предзнања. Свјесни су тога и у школама, гдје већ годинама, уз подршку ресорног министарства, организују припремну наставу за предшколце. Намијењена је дјеци која не иду у вртић, а на јесен крећу у школу. У Туковима, Подручном одјељењу Основне школе „Доситеј Обрадовић” Приједор, по први пут организују припремни програм, а обухваћено је осморо будућих првачића.

„Много је важно да дјеца из приградских насеља, која уопште нису ишла у вртић, прођу кроз овај програм и да имају исте бенефите као дјеца из градских насеља,

Тромјесечним програмом обухваћени и малишани из Тукова

да спремни уђемо у тај први септембар и у њихово школовање”, каже учитељица Сњежана Мандић.

У овој приједорској школи

истичу да је могућност стручне припреме за полазак у школу од велике помоћи будућим првачићима.

„Програмом за дјецу у годи-

ни пред полазак у школу, Влада Републике Српске дала је сваком предшколском дјетету могућност стручне припреме. На тај начин олакшана

је и родитељима припрема дјетета за јако важан период његовог живота, а сваком предшколском дјетету омогућен је овај програм”, каже Дубравка Рађеновић, директор ОШ „Доситеј Обрадовић”. Осим у Туковима, припремна настава организована је у Доњим Гаревцима и Гомјеници, у подручним одјељењима основних школа „Десанка Максимовић” и „Бранко Ћопић” те у Основној школи „Бранко Радичевић”, Петрово/Ђела. Програм ће трајати до 31. маја, по три часа дневно. Програм за дјецу у години пред полазак у школу почео је у 122 васпитно-образовне установе широм Републике Српске, а укључено је 3.517 дјеце. Влада Републике Српске обезбиједила је око 530.000 КМ за реализацију овог програма, наведено је у саопштењу из ресорног министарства.

ЂАЦИ ИЗВЕЛИ ОСМОМАРТОВСКУ ПРИРЕДБУ

Текст: Рената Ш. Новаковић

Ученици Подручног одјељења ОШ „Петар Кочић” у Горњој Пухарској извели су приредбу у част мајкама, учитељицама и свим женама. Ђаци су, поводом Дана жена, показали своју креативност и умијеће.

„Много сам се радовала овој приредби, а не бих се могла припремити без своје учитељице Драгана”, рекла је Ана Дукић, ученица трећег разреда.

Лазар Максић, ученик петог разреда, глумио је у луткарској представи.

„Жељели смо да покажемо мамама и свима осталима како добро можемо припремити приредбу”, рекао је Лазар.

Дјеца су извела колажни програм састављен од краћих рецитација, драматизације и пјесме које су припремили са учитељима Драганом Ћорић, Рајком Стојаковић и Душком Стаменићем.

„Желио бих да се захвалим ученицима који су се баш потрудили да припреме богат програм, као и њиховим родитељима који су додали укусне делиције, тако да су се сви могли погостити након приредбе”, рекао је Стаменић.

Публика је аплаузима бодрила и наградила труд малишана који су учествовали на приредби. Подручно одјељење у Горњој Пухарској похађа 33 ученика.

Са приредбе у Горњој Пухарској

Логопед Јелена Мутић

БРОЈНИ ФАКТОРИ УТИЧУ НА КАСНИЈЕ ПРОГОВАРАЊЕ ДЈЕЦЕ

Talk Tools корисни у терапији

Текст: Деборах Совиљ

Уз упутницу педијатра или породичног љекара, родитељи онедавно могу водити дјецу логопеду у приједорски Центар за заштиту менталног здравља. Ова услуга је уведена, јер је све више дјеце са неким видом говорно-језичког поремећаја.

Све више времена за телефонима и рачунарима, а све мање физичке активности, честа је карактеристика раног дјечијег узраста. Није у потпуности јасно колико је изложеност овим уређајима од малих ногу негативно утицала на развој неуролошких и моторичких способности дјетета, али је посљедњих година примјетан пораст дјеце са језичко-говорним одступањима. Због тога доста посла има за логопед. Приједорски Дом здравља онедавно има логопед који ради у Центру за заштиту менталног здравља, а од октобра прошле године, имали су преко 60 пацијената. Најчешће су то дјеца узраста од двије до 12 година. Углавном се јављају артикулациони поремећаји, мада све више дјеце касни у проговарању. Такође је велики број дјеце која муцају, али и имају тешкоће у савладавању вјештина читања и писања. "Много фактора утиче на касније проговарање дјеце. Један од њих

је промјена у начину живота. Родитељи мање времена успијевају да посвете свом дјетету. Од најранијег узраста, велика је изложеност екранима. Битно је и храњење. Дјеца се хране само меканом храном и на тај

начин развијају свој говорни апарат, што доводи до артикулационих поремећаја", рекла је Јелена Мутић, логопед у Центру за заштиту менталног здравља.

Муцање се јавља након периода нормалног говора и језичког развоја, а обично настаје између треће и четврте или пете и шесте године. Углавном је то посљедица неког трауматског искуства. Родитељи треба да успоре свој говор и да га прилагоде дјетету, те да му дају довољно времена да каже оно што је хтјело, савјетују стручњаци. Чим родитељи примијете нека одступања, треба да се обрате за стручну помоћ. Неуспостављање контакта погледом, неодазивање на име, изостајање једноставних гестова попут махања, слања пољупца и сличног, све су то знаци на које треба реаговати. Појава првих ријечи очекује се око 15. до 18. мјесеца. Ако се то не деси, потребно је јавити се стручњаку. Сам процес је дуготрајан и изискује стрпљење и сарадњу родитеља. Исти пацијенти долазе више пута логопеду у Центру за заштиту менталног здравља, углавном једном недјељно у термину од пола сата. Колико ће трајати третман, зависи од самог дјетета, његове мотивације, зрелости, али и од онога што родитељ ради и примјењује код куће.

"Све зависи од родитеља, колико ће бити укључени у третман и колико ће пратити савјете стручњака односно логопеда у овом случају. Логопед служи ту да пружи смјернице, да упуту дијете, да савјетује родитеља, а на родитељу и осталим члановима породице је да слиједи те савјете", јасна је Мутићева.

Дужина третмана зависи и од поремећаја. Уколико се ради о кашњењу проговарања, траје дужи, јер је потребно да се надокнаде говорно-језички миљокази који нису постигнути. Поремећај изговора гласова може брзо да се ријешу, истиче наша саговорница. Важно је, додаје она, да се родитељ игра с дјететом и да буде у његовом видном пољу током игре, да су ту играчке које ће на најбољи начин стимулирати развој говора. На примјер, играчке које имитирају активности свакодневног живота, процес храњења, купања, облачења, једења. Кроз те активности, дијете може лако да се заинтересује и да се стимулише говор, наводи Јелена Мутић.

За долазак логопеду потребно је претходно узети упутницу педијатра или љекара породичне медицине те договорити термин. Логопед ради једне седмице у првој смјени, од 7 до 14, а друге седмице од 14 до 20 часова.

ТЕПАЊЕ ШТЕТИ РАЗВОЈУ ГОВОРА

Оно у чему родитељи и баке и деке често гријеше јесте тепање, а стручњаци напомињу да то нимало не помаже развоју дјететовог говора. Прилагођавање дјечијем говору даје погрешан говорни узор те кочи развијање исправног изговора. Можемо се мазити на друге начине, али то не треба да се ради говором, истичу логопеди.

Илустрација (фото: Shutterstock)

ДА НЕМА ЖЕНЕ, НЕ Б

Међународни дан жена, дуже од вијека обиљежава се 8. марта, као дио борбе за социјалну, економску и политичку равноправност припадница љепшег пола. О значају овог празника, као и садашњем положају жена, за „Козарски вјесник“ говоре наше суграђанке.

Текст: Бојана Мајсторовић

Данијела Додош, шеф Кабинета градоначелника Приједора

„БИТИ МАЈКА ЈЕ ГЛАВНО ЗАНИМАЊЕ“

- Ја сам неко ко иза себе има 23 године радног стажа. Каријеру сам градила полако, степеницу по степеницу. Ако идете тим путем, људи вас препознају. Двије деценије сам радила у медијима, од тога шест година на руководећој позицији и оно што сам научила из свега тога, ви сте само прва карика у ланцу који се свакодневно покреће и ради заједно, а тим људи са којим сарађујете, постану ваша друга породица. Сматрам да жене могу да буду подједнако успјешне као мушкарци, али мислим да у времену у којем живимо, то више уопште није табу тема. Моје пријатељице, радне колегинице, познанице, вјерујте да их имам у различитим браншама, све су оне изузетни људи, борци, пословне жене и успјешне у свему што раде. Бити жена, за мене прије свега значи бити мајка, кћерка, сестра, супруга, јер када заврши радни дан, то је моје главно и основно занимање. Бити жена значи одрећи се много чега да бисте имали стабилну породицу и каријеру. Воља, жеља, истрајност, одрицање и баланс су најважнији. Ако то имате, онда држите конце свог живота у својим рукама.

Вања Дејановић, психолог

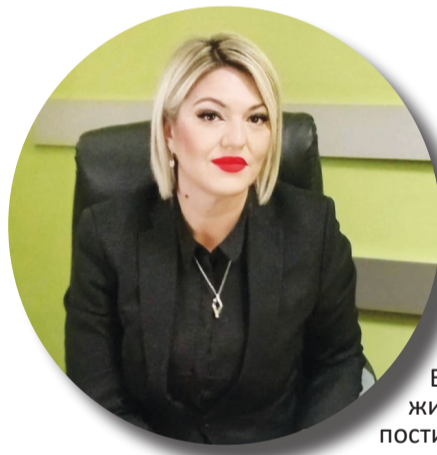
„БИТИ ЖЕНА ЈЕ ЧАСТ“

- Међународни дан жена ми представља дан изражавања поштовања према женама и њиховим достигнућима која су препозната и потврђена од стране других као таква, прије свега, у прошлим временима, у садашњости, али и будућности. Свако признавање нечијег доприноса у било којем сегменту живљења других, посвећености другима, пожртвованост, што су особине и одлике жене по њеној суштини и природи њеног бића и њеног постојања, представља чин који нас уздиже и као појединце и као друштво, јер говори да смо у стању и да се осјећамо обавезујућима да све то препознамо и уважимо у гести која се испраћа са много захвалности, радости и поноса са друге стране. Мислим да су жене успјешне и да им није проблем да достигну успјех једнак успјеху мушкарца или већи. Бити жена је част. Само то да вам је дато да носите живот у себи и да живот доносите најдрагоцјенијем бићу које сте могли да добијете од живота је довољно да се осјећате бескрајно почашћено и испуњено тиме што сте жена. А, управо се то слави и обиљежава 8. мартom без изузетка. Жена и жена као мајка. Не морамо одредити историју, нити позицију, јер нас већ одређују улоге жене и мајке као најодговорније, најпреданије и незамјењиве. Предност у бивању женом се огледа у нивоу свијести да су жене управо то, а сви недостаци су само посљедице изостанка свијести о важности жене и њене улоге у животима многих. Довољно је само потврдити већ наведено...живота не би било да није жене.

Дијана Араманда, в.д. директора Туристичке организације Приједор

„БИТИ ЖЕНА ЈЕ ТЕШКО, АЛИ И ЛИЈЕПО“

- Дан жена за мене превасходно представља сјећање на све храбре, истрајне жене у борби за равноправност, а које нас инспиришу и данас са својим причама, снагом и храброшћу. И не желим да се само један дан у години сјетимо свих снажних, паметних, храбрих, несретних или успјешних жена. Иза њих стоје дани и године рада, одрицања, развоја, мајчинства, успона и падова. Зато је битно да сваки дан похвалимо и подржимо било коју особу која покушава направити боље, за себе и своје окружење, без обзира на пол. Не смијемо бити дарежљиви и пажљиви само за 8. март, будимо то сваки дан, несребични и пуни љубави. Још увијек постоје предрасуде, не само код нас, већ и у свијету, да су жене мање способне за обављање одговорних позиција у друштву. Не бих рекла да је жени тешко бити на руководећој позицији, колико је тешко доћи до те позиције. Традиционална поимања и увјерења што се тиче професија које су адекватне за жене и мушкарце, и даље врло конкретно утичу на могућности запошљавања жена. Позитивна чињеница је да број жена на руководећим мјестима расте, што је примјер и у нашем граду.

Бити жена је у исто вријеме тешко, али и лијепо, тога морамо бити свјесне. Имамо дар осјетљивости који нам омогућава да живот гледамо посебним очима. Њежне смо, јаке и упорне када се боримо за оно што нам је важно, због тога смо у могућности постићи жељене циљеве.

Оливера Брдар Мирковић, начелник Одјељења за образовање, здравство и социјалну заштиту

„СВИ СМО ХУМАНА БИЋА СА ИСТИМ ПОТРЕБАМА“

- Међународни дан жена доживљавам као било који дан борбе за већа права сваког од нас у најхуманијем смислу, као борбу за човјека и живот достојан човјека. Бољи услови за рад, право на школовање, право на здравствену заштиту, право на правду. У савременом добу понекад дјелује да нам је наводна разлика између мушкараца и жена помало наметнута као и све друге подјеле, а у суштини смо исто, хумана бића са истим потребама, страховима и проблемима. Не сматрам да је женама нешто посебно теже доћи у позицију да обављају одговорне функције у друштву. Има много примјера жена које су ту гдје јесу управо захваљујући својим способностима, знању, стручности и одговорности и то и јесу вриједности које треба да одлучују о избору некога за одређену функцију, а не припадност било којој групацији. Бити жена је дар који је само женама дат. Жена је та која може да подари нови живот и то је љепота њеног постојања. Бити жена на овим просторима је нит у непрекидном ткању једне заједничке борбе за опстајањем. Не може се под Козаром живјети другачије него да у свакој жени удара исто било сталног стварања и чињења живота бољим колико год да је понекад тежак.

Драгана Мамић, директор Музеја Козаре

„МУШКАРАЦ НИЈЕ МОЈ ПРОТИВНИК“

- Међународни дан жена мени лично не представља неки посебан празник. Више бих се ослањала на нашу православну традицију и учење и ту бих издвојила нама ближе и посебније празнике, а то су свакако Материце и Свете мученице Вера, Нада и Љубав и мајка им Софија. Чини ми се да смо, славећи различите дане међународног карактера, заборавили суштину наших празника и слатко прихватили комерцијалне празнике. Лично желим бити само жена и радо препуштам улогу да мушкарац буде мушкарац, без тежње да се борим против мушкараца. Мислим да је данас тренд борбе за равноправност прерастао у нешто сасвим друго. Не осјећам се угроженом зато што сам жена. Тражили смо права, добили смо права и равноправност. Свака даља борба нас удаљава од патријархалног учења и води у суноврат модерног доба. Да бих се ја осјећала женом, потребно је да другој страни допустим да буде мушкарац. Он није мој противник, како се данас то представља, он је мој ослонац и подршка. За сваки успјех је потребан један процес, труд и рад, а мање је битно да ли сте жена или мушкарац. Самим тим што сам жена и што ми је Бог подарио могућност да имам потомство, осјећам се сјајно у улози жене и мајке. Свака животна улога има предности и недостатке, на нама је да носимо оно што нам је рођењем подарено да будемо.

БИ НИ ЖИВОТА БИЛО

Дијана Ђаковић,
руководилац приједорске канцеларије Подручне привредне коморе Бањалука

„ПОСТОЈЕ ПРЕВЕЛИКА ОЧЕКИВАЊА“

- За мене Дан жена представља прилику да своју мајку обрадујем неким малим поклоном, јер је то за мене празник уз који сам одрасла. Немам негативан став према прослави овог празника, више је то за мене дио рутине која носи један позитиван предзнак, јер је повод да се драге особе обрадују знаком пажње. Наша кћерка ће ме обрадовати приредбом поводом овог празника. Свакако да је то за мене нешто дивно и посебно.

За мене бити жена значи „мултитаскинг“ на много „фронтова“. Мислим да је тренутно еманципација и тежња ка равноправности у комбинацији са традиционалним очекивањима од женске улоге у породици, на послу и друштву уопште, довела жену у „претрпан распоред“ и да реално постоје превелика очекивања да жене требају и могу бити успјешне на послу, посвећене породици, дотјеране и насмијане истовремено. Истина је да оне све то могу ако имају подршку партнера, породице, разумијевање послодавца, друштва у цјелини, а те полуге подршке треба свакако унапређивати.

Мирјана Болтић, естрадна умјетница

„РАЗУМИЈЕВАЊЕ И ПОДРШКА СУ НАЈБИТНИЈИ“

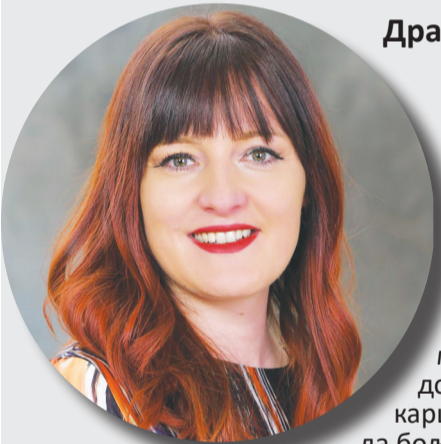
- Сматрам да је добро што постоји Међународни дан жена, јер је заиста потребно да сваке године подсећа мушкарце да су оне економско, политички и социјално равноправне са њима! Ја сам вјечити поборник равноправности између мушкараца и жена и сматрам да у партнерским односима, ако постоји разумијевање и подршка, ништа није немогуће и за један и други пол, успјех је загарантован! Зато сам успјешна! Наравно да сам се сусрела са предрасудама, али ако ја не посматрам ствари са тог аспекта и ако немам предрасуда у односу на друге људе, мене истински не може поколебати нечији став у било чему!!! Само, бити свој, а и "посебан" ако је "потребно"...јер...живот је својеврсна "борба"! Мислим да су и мушкарцима и женама предности и недостаци негде подједнаки, само зависи од околности!

Дражена Мршић, предсједница Актива директора средњих школа Приједор

„БИТИ ХРАБРА, ОДГОВОРНА И ИСТРАЈНА“

- Данас жене имају више права, али традиционалне обавезе су и даље на њима. Свакоме ко је одговоран, вриједан и темељан успјех не долази преко ноћи. Чињеница је да имамо и мушкарце и жене који успјех дугују друштвеним везама, а не квалитету, али то надилази питање пола. Историја никада неће исправити неправду учињену женама које су биле пионири у разним научним областима и то је нешто што дестимулише жене да се баве науком. С друге стране, политичарке су видљивије и ако се те жене понашају заиста као жене, а не као мушкарци, ми можемо говорити о хуманијој страни политике. Бити жена значи бити храбра, одговорна, истрајна особа која добротом и разумијевањем мијења свијет у којем живи. Доброта и разумијевање су можда и најважније људске особине, оно чега и највише недостаје у друштву. Проблем је што жене у трци за "равноправношћу" стичу особине које се традиционално вежу за мушкарце, као што су неосјетљивост, корумпираност и болесна амбиција. Снага жене лежи у њеној личности, само је потребно да боље разумије себе, шта жели и који пут ће изабрати да би то постигла.

Азра Пашалић, потпредсједник Скупштине града Приједора и педијатар

„БУДИМО ДОБРИ ЉУДИ“

- Радује ме чињеница да у посљедње вријеме имамо све више министарки, жена на руководећим, директорским функцијама, сјајних менаџера, па и ево и чињеница да у БиХ Предсједништву имамо жену, али и на челу Савјета министара. Чини ми се да жене, мада не волим те подјеле на црно-бијело, имају то неко шесто чуло да препознају проблем и да га суптилно, без много галаме, ријеше. Дивно је бити добар, хуман, племенит човјек. То ми је на првом мјесту. Лоше бих се осјећала кад би сад набрајала предности мушко-женских подјела. У суштини оне немају смисла, што свакодневне животне ситуације потврђују. Јер не постоји већа људина од мајке која се сама бори да ишкољује своје дијете. Могла бих до сутра набрајати те примјере и код условно речено слабијег, али и јачег пола. Будимо добри људи и то је бит цијеле ове приче.

Маја Кунић, начелник Одјељења за финансије града Приједора

„БИТНО ПРЕПОЗНАТИ ПРЕДНОСТИ ЖЕНЕ“

- Мислим да код нас ипак влада „мушки свијет“ и да се жена још увијек гледа само као домаћица, мајка, супруга и да у свијету који не прашта успјех, једној жени много је теже да се избори за своје мјесто у том смислу. Нисам имала неко лично лоше искуство због тога што сам жена. Тренутно обављам функцију коју обављам, није било никаквих предрасуда да не будем постављена на њу само зато што сам жена. Иначе, у таквим ситуацијама, мислим да је јако битно да мушкарци препознају стручност, енергичност, професионалност једне жене и у том смислу њен допринос и кад се то прихвати, не може да изостане ни резултат тимског рада. Дакле, само без предрасуда. Природа која је жени подарила да буде мајка, мислим да је то најбитнија предност, посебна благодет. Када се нека жена оствари као мајка, када успијева да окупља и сачува породицу, онда је сваки други недостатак мање битан. Ако је уз све то и пословно успјешна, еее...онда је и савршена. Судећи по овом што рекох, љепши пол нема недостатака.

САЈМОВИ НАЈБОЉЕ МЈЕСТО ЗА ПРЕДСТАВЉАЊЕ ВЛАСТИТИХ ПРОИЗВОДА

Маркетинг и промоција важни у развоју туризма

Текст: Гордана Каурин

Представници Националног парка „Козара“ и Туристичке организације града Приједора учествовали су на међународним сајмовима туризма у Београду и Бањалуци. Како је речено, овакви контакти су драгоцени за договор о будућој сарадњи и размјену искустава Туристичка организација Приједор представила је богату туристичку понуду града, односно активног туризма и рекреације као и разноврсну понуду комитената "Поткозарске куће". Дијана Араманда,

Дијана Араманда

вршилац дужности директора ТО Приједор, истакла је да су прво учествовали на 45. Међународном сајму у Београду, који је одржан под мотом: „Авантура почиње овдје“.

„Ове године акценат је стављен на активан одмор и рекреацију. Учествовало је преко 27 земаља и 400 излагача из Европе и свијета. Други сајам је био протеклог викенда у Бањалуци, четврти по реду, и окупио је преко 150 излагача из Европе и региона. Морам да кажем да је ово јако значајно за све

Сајмови туризма су, дуги низ година, за посетиоце, путнике и туристе веома важни, јер им служе као оријентир за одабир аранжмана и дестинација, односно свега што нуди туристички сектор.

туристичке раднике, прије свега зато што су живи контакти и даље незамјенљиви што се тиче размјене искустава, договора и сарадње“, истакла је она.

Араманда је нагласила да је управо захваљујући разговорима и успостављању сарадње са ТО Крагујевац направљен план да се у Приједору у мају, у склопу обиљежавања Дана града, одржи Фестивал ракије, здравља и хране. Национални парк „Козара“ такође је учествовао на београдском и бањалучком сајму туризма. Поносни су што је у Београду њихов штанд посетио предсједник Србије Александар Вучић. Маркетинг и промоција су нешто без чега нема ни напретка ни развоја, а овога пута су се представили заједно са Мотелом „Бијеле воде“.

„Веома смо задовољни посјетом нашем штанду. Иначе у задње вријеме је много посетилаца из Србије који долазе на нашу пла-

Божидар Николетић

нинску љепотицу Козару. Из тог разлога учествовали смо самостално на сајму у Београду. Учествовали смо и на сајму у Бањалуци који је мањег обима, али ипак смо се представили овдје у регији и задовољни смо што смо присутни у јавности“, рекао је Божидар Николетић, директор НП „Козара“. Национални парк „Козара“ учествовао је и на сајмовима у Љубљани и Новом Саду. Сајмови су, по оцјени свих, пун погодак, јер играју кључну улогу у промоцији разних туристичких дестинација.

“МЉЕЧАНИЦИ” ПРИЗНАЊЕ ЗА НАЈБОЉУ ИНВЕСТИЦИЈУ У ИЗГРАДЊИ ЗДРАВСТВЕНО-ТУРИСТИЧКОГ КОМПЛЕКСА

Текст: КВ

На Међународном сајму туризма “Бањалука 2024” признање за најбољу инвестицију у изградњи здравствено-туристичког комплекса добила је Специјална болница “Мљечаница” из Козарске Ду-

бице. Уз подршку Владе Српске, инвестирали су 27 милиона КМ. Признање је директору “Мљечанице” Дарку Бањцу уручио министар трговине и туризма Републике Српске Денис Шулић. Бањац је рекао да ово признање значи много за “Мљечаницу” и ову регију, јер Влада Републи-

ке Српске у последње три године улаже много у ову здравствену установу. “У последње три године, отворили смо неколико наших комплекса. Имамо најјачи и најбољи хидроблок на Балкану, хипербаричне коморе, дијагностичку”, истакао је Бањац.

Фото: СРНА

УРЕЂЕЊЕ КАМПА КАПЕЛА КОД БРЕЗИЧАНА

Текст: КВ

Извиђачи Одред “Др Младен Стојановић” искористили су лијепо вријеме прошлог викенда и најавили прољећне активности на уређењу свога кампа на Капели изнад Брезичана. Двадесетак извиђача из Приједора и Зенице, те чланова Планинарског друштва

“Клековача” радили су на крчењу терена како би уредили површину за изградњу нових садржаја у кампу. Искрчено је око 2.000 м² шибља и ниског растиња, а спремљена је и прилична количина дрвета за извиђачке логорске ватре. Уз вриједан рад, није изостало ни обавезно дружење.

Крчили терен и спремили дрва за логорску ватру

Вања Булић на књижевној вечери у Приједору

НАЈВАЖНИЈЕ ЈЕ ДА ЗНАМО КО СМО, ШТА СМО И ОДАКЛЕ СМО

Текст: Зоран Сивиљ

Поводом 8. марта, Међународног дана жена, Народна библиотека "Ћирило и Методије" организовала је дружење са Вањом Булићем, новинаром и књижевником из Београда. Књиге су му бестселери, а према подацима издавачке куће "Лагуна", у октобру прошле године продато их је 220.000. Булић истиче да су у његовим књигама апсолутна истина историјске чињенице и све оно што је везано за

религију. Све што је трилер прича, измишљено је. Воли да гостује у мањим градовима, гдје, како каже, људи поштују и писца и књигу. "Волим да одем, да изађем из Београда. То је интересно, чини ми се да људи у унутрашњости, па и у Републици Српској у односу на Србију, више читају. Или је у питању то што су у великим градовима засићени свим догађајима. У малим градовима сусрети са писцима су догађај за људе. То сад изгледа банално, али када

дођеш у мали град, видиш по људима да су се посебно припремили да дођу на књижевно вече. Нико неће доћи онако разбуцан, као што се догоди у Београду да дође у бермудама ако је лето. Значи, поштује књигу, прије свега", каже Булић. "Нама је најважније оно што недостаје, ко смо, шта смо и одакле смо. То могу да причам и кроз свој примјер", истиче Булић и појашњава колико му је времена требало да схвати своје поријекло.

"Тата ме писао прво да сам Црногорац, па да сам послије Југословен, па сам ја писао себе и старијег сина да смо Црногорци и вратио се у Црногорце, а супругу Београђанку и близанце да су Срби. На крају, онај посљедњи попис пред татину смрт питам га: 'Ђале, шта да пишем, ја више не знам, овај рат ме излијечио потпуно?' Каже ми да пишем шта хоћу. Кажем му да ћу писати да смо Црногорци, а он мени: 'Нисмо Црногорци него смо Срби.' Кажем му

да ћу писати да смо Срби, а он мени: 'Па немој, ми смо Црногорци.' Каже моја мајка: 'Дођите овамо!' Извуче крштенице, тата рођен 1915. године, пише Душан Шљиванчанин у загради Булић, од оца Радула, Србина православне вјероисповијести. Мајка Босиљка од оца Блажа Томовића, Србина православне вјероисповијести. Каже мајка: 'Ако су вам ђедови били Срби, шта сте ви?' Мени је требао тај круг од 60 година у мом животу да сазнам ко сам, шта сам и одакле сам", наглашава Булић.

Гордана Вила, директор Народне библиотеке "Ћирило и Методије", рекла је да је животни пут Вање Булића веома занимљив те да је његов долазак својерестан дар свим Приједорчанима поводом 8. марта.

"То је један од најтиражнијих писаца данашњице, један од најчитанијих писаца у нашој установи, тако да нам је велика част што је гост по први пут у Приједору. Он је представио цјелокупан књижевни опус, са акцентом на посљедњу књигу 'Милутинов грех', истакла је Вила. Крајем марта, приједорска библиотека промовисаће књигу "Од Грмеча до Дејтона и даље" професора Владимира Лукића, који је био учесник преговора у Дејтону.

ОСМОМАРТОВСКИ КОНЦЕРТ УДРУЖЕЊА ЗА ОЧУВАЊЕ ТРАДИЦИЈЕ

Текст: Рената Ш. Новаковић

Већ пету годину заредом, Удружење за очување традиције Приједор организује "Осмомартовски концерт" поводом Дана жена. Учествовали су оркестар и пјевачка група удружења домаћина, бенд "Носталгија" те Женски камерни хор "А виста" и тамбураши КУД-а „Милан Егић“ Брезичани. "Сваке године одржавамо концерт поводом Дана жена, али и наших драгих мушкараца. Овај је концерт поклон и њима такође. Заиста смо сретни што смо дио ове манифестације", рекла је Бранка Настић Марчетић, диригент "А висте". Репертоар је био разноврстан, намијењен љубитељима забавних, народних, староградских и страних композиција. Из Удружења за очување традиције истичу да је у

припрему овог концерта уложен велики труд, који се, судећи по одзиву публике, исплатио. "Жеља нам је да, осим оног основног дијела традиције, којим се бавимо, покажемо и нешто друго, а то је управо прилика да направимо један овакав догађај, поводом Дана жена. Овај пут смо се сви заједно потрудили да публика ужива и да им овај концерт остане у лијепом сјећању", рекао је Жељко Шормаз, директор Удружења за очување традиције Приједор. Ово удружење броји преко 350 чланова, махом дјеце. Како наводе, труде се да културну понуду града обогате традиционалним садржајима попут фолклора и изворне пјесме, али и нешто модерним догађајима попут осмомартовског концерта.

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ГРАД ПРИЈЕДОР
ГРАДОНАЧЕЛНИК
ГРАДСКА УПРАВА
ПРИЈЕДОР

REPUBLIKA SRPSKA
GRAD PRIJEDOR
GRADONAČELNIK
GRADSKA UPRAVA
PRIJEDOR

79 101 Приједор, Трг ослобођења 1, Тел.+387 52 245 100, 245 101, факс.+387 52 245 104, E-mail:gradonacelnik@prijedorgrad.org, www.prijedorgrad.org

Број: 02-40-521/24

Датум: 5. март 2024. године

На основу члана 82. став 3. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“, број: 97/16, 36/19 и 61/21), члана 89. Статута града Приједора („Службени гласник града Приједора“, број: 12/17) и члана 4. Правилника о критеријумима, начину и поступку расподјеле средстава социјално-хуманитарним савезима/удружењима и удружењима националних мањина („Службени гласник града Приједора“, број: 1/23), градоначелник Града Приједора, расписује

ЈАВНИ ПОЗИВ

за суфинансирање програмско-пројектних активности социјално-хуманитарних савеза/удружења и удружења националних мањина из Буџета Града Приједора у 2024. години

Позивају се социјално-хуманитарни савези/удружења и удружења националних мањина да се пријаве за расподјелу средстава из Буџета Града Приједора у 2024. години.

Уз **Захтјев за суфинансирање програмско-пројектних активности**, који се налази у прилогу овог јавног позива на званичној интернет страници Града Приједора и инфо-пулту Градске управе, потребно је доставити сљедећу документацију:

- Рјешење о регистрацији од надлежног суда,
- Потврда о пореској регистрацији (ЈИБ),
- Уговор са банком о отварању трансакционог рачуна,
- Биланс стања и биланс успеха поднесеног АПИФ-у, за годину која претходи години подношења захтјева (2023),
- Доказ о реализованим пројектима/програмима у претходној години (2023),
- Наративни и финансијски извјештај о намјенском трошењу средстава до дијелених од стране Града Приједора у години која претходи години подношења захтјева,
- Финансијски план рада заснован на бази пројекта/програма са изворима прихода и очекиваним расходима за годину у којој се траже средства са детаљно образложеном структуром буџета и извора финансирања,
- Извјештај о раду и реализованим програмским активностима из протекле године за удружења која нису била финансирана из Буџета Града.

Захтјев за расподјелу средстава са прилозима може се доставити на три начина:

- лично на шалтер за пријем поднесака Градске управе Приједор,
- путем поште на адресу: Град Приједор, Трг ослобођења бр. 1, 79102 Приједор и
- путем Е-управе Града Приједора (<https://euprava.prijedorgrad.org>), с тим да кандидати који на овај начин аплицирају су у обавези да до краја рока за подношење захтјева доставе доказе о испуњавању наведених услова Одјељењу за културу, међународну сарадњу, спорт и невладине организације у оригиналу или овјереној копији.

Наведену документацију потребно је предати у оригиналу или овјереној копији. Непотпуне и неблаговремене пријаве неће се узети у разматрање.

Рок за подношење пријава је 15 дана од дана објављивања овог јавног позива на званичној интернет страници Града Приједора (www.prijedorgrad.org) и у седмичном листу „Козарски вјесник“.

ГРАДОНАЧЕЛНИК
Слободан Јавор

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ГРАД ПРИЈЕДОР
СКУПШТИНА ГРАДА
ПРИЈЕДОР

REPUBLIKA SRPSKA
GRAD PRIJEDOR
SKUPŠTINA GRADA
PRIJEDOR

79 101 Приједор, Трг ослобођења 1, Тел.+387 52 245 122, факс.+387 52 245 127, E-mail:predsjednik@prijedorgrad.org, www.prijedorgrad.org

Број: 01-6/24

Датум: 1.3.2024. године

На основу члана 17. Одлуке о наградама и признањима града Приједора („Службени гласник града Приједора“ број 3/13), Комисија за награде и признања упућује

ЈАВНИ ПОЗИВ

Позивамо све заинтересоване појединце који имају пребивалиште на подручју града Приједора, правна лица, јавне установе, удружења грађана, политичке странке, који су пријављени на подручју града Приједора, Скупштину града и градоначелника да могу до 31.3.2024. године, доставити своје приједлоге за додјелу награда и признања поводом 16. маја, Дана града Приједора.

Одлуком о наградама и признањима града Приједора установљене су сљедеће награде и јавна признања:

1. Плакета

Плакета града је највише јавно признање града, а додјељује се физичким и правним лицима за изузетне резултате на подручју привреде, науке, културе и техничке културе, здравства и социјалне заштите, васпитања и образовања, спорта, заштите животне средине, туризма те других јавних дјелатности, запошљавању младих и надарених кадрова, пружању солидарне-хуманитарне помоћи обољелим и слично.

2. Повеља почасног грађанина

Почасним грађанином града Приједора, може бити проглашено физичко лице, држављанин Републике Српске, Босне и Херцеговине или страни држављанин који је својим радом и дјеловањем дао значајан допринос напретку и ширењу угледа града.

3. Награда града

Награда града додјељује се физичком лицу, групи грађана и удружењима за посебно вриједне резултате који доприносе развоју града у разним подручјима стваралаштва.

Предлагачи уз пријаву морају поднијети доказ или детаљно образложење којим потврђују испуњење услова потребних за додјелу одређеног признања на основу ове одлуке.

Неблаговремене и непотпуне пријаве неће се разматрати.

Пријаве доставити на адресу Скупштине града Приједора са знаком „Комисији за награде и признања“.

ПРЕДСЈЕДНИК
КОМИСИЈЕ ЗА НАГРАДЕ И ПРИЗНАЊА
Саша Бурсаћ, с.р.

ПРИЈЕДОРСКИ ИНФОРМАТОР

ХИТНЕ СЛУЖБЕ

Полиција	122
Хитна помоћ	124
Ватрогасци	123
Информације	1185
Тачно вријеме	125

ЗДРАВСТВО

Дом здравља	052/231-288
Болница	052/238-411

АПОТЕКЕ

Апотека Козара	052/231-202
Апотека 16. Мај	052/242-860
Апотека Медикус	052/234-160
Апотека Урије	052/239-130

САОБРАЋАЈ

Аутобуска станица	052/240-150
АМСЈ ПД	052/212-040
Жељезничка станица	052/211-021
Аеродром Урије	052/236/429

УСТАНОВЕ

Библиотека	052/211-324
Позориште	052/211-116
Музеј	052/211-334
Галерија	052/213-305
Метеоролошка станица	052/232-285
Кино "Козара"	052/211-258
Градска читаоница	052/211-477
Суд	052/211-420

МЕДИЈИ

РТРС ИТЦ Приједор	052/240-200
ИПЦ Козарски Вјесник	052/234-271
Радио Приједор	052/911-822
ТВ Приједор	052/211-239
"FREE" радио	052/233-303

КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЊА

Водовод	052/236-600
Топлана	052/231-779
Електродистрибуција	052/233-031
Комуналне услуге	052/237-177

ТУРИЗАМ

Туристичка организација Приједор	052/243-030
Хотел Приједор	052/234-220
Мотел "Le Pont"	052/234-788
Ресторан "Papa Joe"	052/214-494
Ресторан Европа	052/333-123
Ресторан Рибарска прича	052/325-510

РАДОВАН (РАЈО) ДАЉЕВИЋ
(13.3.2005 - 13.3.2024)

Сјећање на тебе је дио нашег живота. Твоји: Цвијета, Дијана, Данко, Ђорђе и Моника.

18844

Дана 10.3.2024. навршава се пет година од смрти нашег

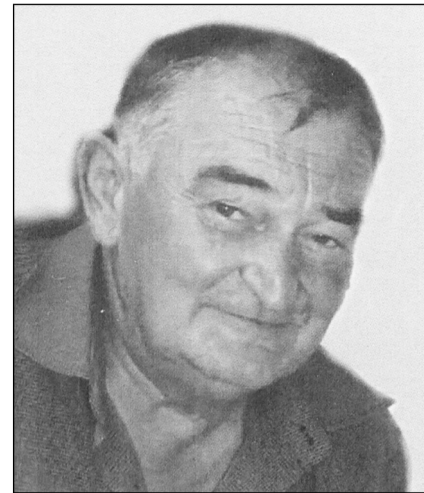

МИЛЕНКА ШУЈИЦЕ
(1960 - 2019)

Сјећањем ћемо те чувати од заборава. Породица.

18843

Дана 3.3.2024. у 72. години живота преминуо је наш драги

МИРКО ГЕРО МАРЈАНОВИЋ
(1952 - 2024)

С тугом и поштовањем, породице Марјановић и Пекија.

18846

Дана 10.3.2024. навршава се година дана од смрти нашег драгог

БРАНИСЛАВА (РАДЕ) КАНТАРА
(1955 - 2023)

У недјељу, 10.3.2024. обавићемо помен на гробљу у Горњој Драготињи. Драги наш Бране, тешко је прихватити болну истину да физички ниси с нама, али си у нашим успоменама, мислима и срцима, и ту ћеш заувјек остати. Почивај у миру. Воле те твоји Милица, Тијана и Драган.

18852

Дана 8.3.2024. навршава се 40 тужних дана нашој драгој

ДРАГИЦИ КНЕЖЕВИЋ

Помен ће се обавити у 10 часова на гробљу Цер у Горњим Орловцима. С тугом и поштовањем, синови Душко и Милован, унучад Игор, Александра и Александар, праунучад Сара и Теона, снаха Ружа.

18848

Последњи поздрав нашем драгом

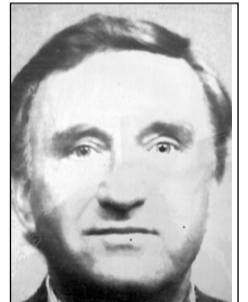

МИРКУ (Бранко) ПЛЕМИЋУ
(1957 - 2024)

У нашим срцима твоја топлиота и племенитост ће остати заувјек ... Твоји најмилији ...

18821

Тужно сјећање

МИЛАН (Драгољуб) БУРИЋ
(12.3.2015 - 12.3.2024)

Вријеме које пролази, не доноси заборав, већ сјећање на тебе и твоју доброту. Сестра Мара и зет Небојша Стојнић са породицом.

18851

Дана 15.3.2024. навршава се тужна година од смрти нашег вољеног оца, таста и деде

МИЛЕ (Јоше) БАЊЦА

Драги наш, премало је ријечи, а превише туге да ти кажемо колико те волимо и колико нам недостајеш. Остала је велика празнина, туга и бол за тобом. Вјечно ћеш живјети у нашим срцима. Твоји: син Ђорђе, кћерка Милица, зет Мишо и унук Андрија.

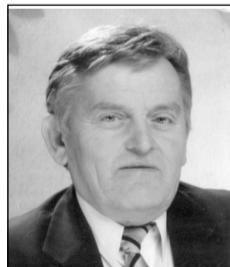
18856

Дана 15.3.2024. навршава се тужна година од смрти нашег драгог брата и ујака

МИЛЕ БАЊЦА
(1947 - 2023)

С великом љубављу и поштовањем, чуваћемо твој драги и ведри лик у вјечној успомени. Твоја сестра Перса са дјецом, Гораном и Гаром са породицом.

18856

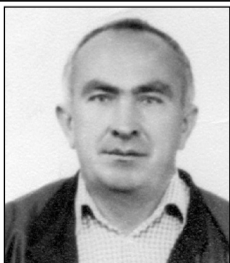

Дана 9.3.2024. навршава се 12 година дана од смрти

НОВАКА РАДИНОВИЋА

Остаћеш у вјечном сјећању. Рајко, Радмила и Драгана са породицама

0000

АКЦИЈА ПОЈАЧАНЕ КОНТРОЛЕ УЧЕСНИКА У САОБРАЋАЈУ

Текст: КВ

Полицијска управа Приједор до 9. марта спроводи регионалну акцију појачане контроле учесника у саобраћају. Тродневна акција усмјерена је на контролу учествовања у саобраћају под дејством алкохола, опојних дрога или лијекова који се не смију употребљавати прије и за вријеме војње, саопштено је из

ове управе. Из ПУ Приједор апелују да учесници у саобраћају под дејством алкохола или других психоактивних супстанци.

Дана 9.3.2024. навршава се 40 тужних дана од упокојења наше драге и вољене супруге, мајке и баке

МИЛЕНЕ БАБИЋ
(1953 - 2024)

С великом љубављу и болом.
Ожалошћена породица: супруг Зоран, син Огњан, кћерка Слађана, унуке Тијана, Јована и Ивана.

18849

РАЈКА МАРТИЋ
(1948 - 2023)

Дана 7.3.2024. је шест болних и тужних мјесеци како нас је напустила наша драга супруга и мама. Почивај у миру Божијем.
Воле те супруг Стојан и наша кћерка Данијела са својом породицом.

Волимо те вјечно!

18850

Дана 7.3.2024. навршава се шест мјесеци од смрти наше драге куме

РАЈКЕ МАРТИЋ

Истина је да ниси с нама, али је истина да ће твој ведар и насмијан лик бити увијек у нашим срцима и мислима.
Хвала ти што си постојала. Почивај у миру. Твоји кумови Божићи са породицом.

18850

Дана 9.3.2024. навршавају се двије године од смрти драгог нам

ВЛАДЕ (Лазе) ЕГИЋА

Драги наш Владо, прошле су претужне двије године како ниси с нама, али увијек ћеш бити у нашим срцима. С љубављу и поштовањем, твоја породица.

18854

Дана 10.3.2024. навршава се десет тужних година откако ниси с нама

РАДОМИР БУТО АНЂЕЛИЋ
(1963 - 2024)

Успомену на тебе, са љубављу и поштовањем, чувају твоји најмилији. Супруга, син и кћерка.

18853

Дана 10.3.2024. навршиће се 10 тужних година од смрти драгог брата

РАДОМИРА БУТЕ АНЂЕЛИЋА

Остало је много успомена да те по њима памтимо, да о твојој доброту причамо и да те никад не заборавимо. Нека те анђели чувају!

Твоја сестра Рада и сестрић Иван

18853

Дана 10.3.2024. навршиће се 10 тужних година од смрти драгог брата

РАДОМИРА БУТЕ АНЂЕЛИЋА

Туга и бол не могу те вратити, али сјећање на тебе вјечно ће трајати. Нека те анђели чувају! Твоја сестра Гога са породицом.

18853

Дана 10.3.2024. навршиће се 10 година од смрти драгог брата

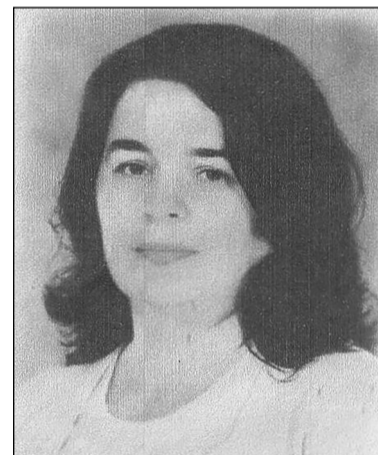
РАДОМИРА БУТЕ АНЂЕЛИЋА

Остаје вјечно сјећање на твоју племенитост и доброту. Почивај у миру божијем. Твој брат Раде са породицом

18853

Тужно сјећање на нашу драгу и вољену

БРАНКУ РОКВИЋ

С великом љубављу и поносом, чувамо сјећање на тебе. Вјечно ћеш живјети у срцима и мислима твојих: свекрве Борке, дјеверова Рајка и Вељка, јетрва Љубице и Наташе са дјецом.

18841

БРАНКА РОКВИЋ
(1970 - 2024)

С ТУГОМ И ПОШТОВАЊЕМ!

Пријатељи Стоја и Миле Пешевих

18847

Тужно сјећање на драгу мајку

СТОЈУ (Јаковљевић) КАЈКУТ
(2017 - 2024)

Остало је много лијепих успомена да те по њима памтимо, да о твојој доброту причамо и да те никад не заборавимо. Твоје кћерке Стојица, Даница и Ружица, синови Перо, Ристо, Душан и Митар, зет Бошко.

18845

**ФОТОГРАФИЈЕ
ЧИТУЉА ЧУВАМО
40 ДАНА**

Дана 9.3.2024. навршава се 40 тужних дана од смрти нашег драгог

ВИНКА ВУЧИЋА
(1960 - 2024)

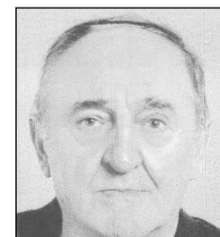

Увијек у нашим мислима, вјечно у нашим срцима. Душан и Нена.

18855

Дана 1.3.2024. у 76. години живота преминуо је наш драги

СЛОБОДАН (Ненад) КЕЧАН
(1948 - 2024)

Ожалошћена породица: супруга Савка, син Дејан, кћерка Слободанка са породицама и унук Александар.

Дана 9.3.2024. навршава се 40 тужних дана од смрти наше вољене супруге, мајке и баке

БРАНКЕ РОКВИЋ (1970 - 2024)

У суботу, 9.3.2024. дајемо помен на гробљу Роквић у Ракелићима, у 11 часова.

С тугом и поштовањем, супруг Славко, синови Миљан и Драган, снаха Данијела и унук Василије.

САЊАНИ И ПРИЈЕДОРЧАНИ УЈЕДИЊЕНИ У ЈЕДНОМ ЦИЉУ

Кошаркашки клубови "Сана" из Санског Моста и "Хантерс" из Приједора, одиграли су хуманитарну кошаркашку утакмицу, а у склопу овога догађаја прикупљено је

12,5 хиљада марака у сврху лијечења Сањанке Еме Ђехајић. Утакмица је одиграна у спортској дворани у Санском Мосту, пред великим бројем гледалаца и још један је при-

мјер успјешне сарадње спортских клубова из два сусједна града и ентитета.

"Када смо чули за идеју наших спортских пријатеља из Санског Моста о одигравању утакмице с хуманитарним предзнаком, нити једног тренутка се нисмо двоумили. Драго нам је што је све успјело и да су прикупљена значајна новчана средства како би се помогло болесној дјевојци. Такође, надам се да су гледаоци уживали у лијепој утакмици и спортској борби, резултат је био у другом плану", истакао је Сениша Шолаја, тренер приједорских кошаркаша.

Задовољство овим догађајем изразили су и представници домаћина, а тренер Омладинског кошаркашког клуба "Сана", Хусеин Кадирић, захвалио је спортским пријатељима из Приједора.

"Послије дуго година, ми смо поново оформили сениорски тим и имамо амбиције да започнемо такмичење у наредном периоду. Са пријатељима из Приједора одмах смо успоставили контакт и спортску сарадњу, они имају млад и перспективан тим који се такмичи и до сада смо већ одиграли четири пријатељске утакмице", истакао је Кадирић.

Иначе, Ема Ђехајић је 30-годишњакиња из Санског Моста која је прије неколико мјесеци доживјела тежак мождани удар од којег се опоравља. У међувремену, појавила се нада за њено оздрављење, односно компликовану операцију која би се у мају требала обавити на клиници у њемачком граду Есену. Операција је веома скупа, па је покренута хуманитарна акција како би се покушала прикупити потребна средства за Емино оздрављење.

Независне новине/ Фото: Портал РТВ Сана

ПОРАЗ "РУДАРА" У ПОСУШЈУ

У дербију сезоне Премијер лиге БиХ, куглаши "Посушја" резултатом 5,5:2,5 (3630:3489) савладали су "Рудар" из Приједора. Приједорчани су дошли у госте "Посушју", ријешени да парирају најбољој БиХ екипи и да побједом или ремијем задрже предност пред задња четири кола Првенства. Овом побједом, "Посушје" је преузело лидерску позицију Премијер лиге БиХ и на најбољем је путу да одбрани титулу из прошле сезоне. У оквиру 19. кола "Рудар" дочекује посљедњепласирану екипу "Мостара".

ОДБОЈКАШИЦЕ "ВОЖДА" ПОБИЈЕДИЛЕ У МРКОЊИЋ ГРАДУ

Сениорке Одбојкашког клуба "Вожд Приједор" на гостовању у Мркоњић Граду максималним резултатом 3:0 савладале су домаћу екипу Одбојкашког клуба "Балкана МП". Утакмица је играна у оквиру 13. кола Друге лиге Републике Српске.

БОКС СПЕКТАКЛ: ПОБЈЕДА ЈАЊАНИНА ПРОТИВ КУВАЧА

Први међународни боксерски турнир "Night of Glory" одржан је у недељу у градишкој "Арени" пред око 2.000 гледалаца. У фантастичној атмосфери, одличну боксерску партију пружио је Приједорчанин Слободан Јањанин, члан Боксерског клуба "Тим Јањанин". Он је у четири рунде и одлуком судија, побиједио Александра Кувача. На програму овог боксерског спектакла била је једна аматерска и десет професионалних борби, а турнир је обиљежио концерт Данице Црногорчевић.

„ПРИЈЕДОР-СПАРТАК“ ИМА НОВОГ КОШАРКАША

Американац Нико Госнел из Ајове, нови је кошаркаш „Приједор-Спартак“. Ријеч је 25-годишњем кошаркашу који игра на позицији центра. Након завршеног Арканзас Тек колеџа, једну сезону играо је у екипи Рапле у Естонији. Млади Американац висок је 206 центиметара и већ је задужио дрес са бројем 24.

Госнел је дебитовао за Приједорчане већ у недељу, у оквиру 19. кола

Првенства БиХ за кошаркаше. Тузлаци су у овој утакмици побиједили екипу из Приједора резултатом (80:71) (18:21, 12:14, 14:17, 21:13, 15:6). Госнел је за нешто више од 35 минута постигао шест поена, имао је 10 скокова и једну асистенцију.

КК "Приједор-Спартак" у недељу, 10. марта, дочекује екипу "Леотара" из Требиња, у оквиру 20. кола Првенства БиХ.

„РУДАР“ БОЉИ ОД „ЉУБИЋА“

Фудбалери „Рудар-Приједора“, у оквиру 18. кола м:тел Прве лиге Републике Српске, у Приједору су поразили гостујућу екипу „Љубића“ из Прњавора резултатом 3:0. „Рудар-Приједор“ сада има 35 бодова и трећи је тим Лиге. Лидер на табели је "Радник" са 42 бода. У 19. коло екипа "Рудара" гостује у Невесињу.

Текст: КВ

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993.године. Излази сваког петка - Вршилац дужности директора: Горан Вујић - Вршилац дужности главног и одговорног уредника: Тања Мандић, Вршилац дужности замјеника главног и одговорног уредника: Бојана Мајсторовић - Редакција: Зоран Сокић, Деборах Сокић (лектор/редактор), Бојана Мајсторовић, Мирјана Шошић, Гордана Каурин - Технички уредник: Силвија Дејановић, технички прелом Радмила Радиновић Петровић. - Телефони: Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - Цијена примјерка одштампана на "глави" Листа - Претплата: Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампана: "Дневне Независне новине" - За штампу: Александар Копања, директор